Esu Dimam Ibn Salaba, iš Banu Sad Ibn Bakr brolių.“

Anas Ibn Malik (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakė: Kol mes sėdėjome su Pranašu (ramybė ir Allaho palaima jam) mečetėje, įėjo žmogus, atjojęs ant kupranugario. Jis privertė savo kupranugarį atsiklaupti mečetėje, surišo priekinę koją ir paklausė ten sėdinčių žmonių: „Kuris iš jūsų yra Muchammedas?“ Tuo metu Pranašas sėdėjo tarp mūsų, pasirėmęs ant rankos. Mes atsakėme: „Šis baltas atsigulęs žmogus.“ Tada vyras kreipėsi į jį: „O Abdul-Mutalib sūnau!“ Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) pasakė: „Aš esu čia.“ Vyras pasakė: „Turiu tau nemažai klausimų. Taigi neužpyk.“ Pranašas pasakė: „Klausk, ko tik nori.“ Vyras paklausė: „Prisiekiu tavo ir tų (pranašų), kurie buvo prieš tave, Viešpačiu. Ar Allahas atsiuntė tave kaip pasiuntinį visai žmonijai?“ Pranašas atsakė: „Priesiekiu Allahu, taip.“ Vyras toliau paklausė: „Aš prašau tavęs prieš Allahą. Ar Allahas įsakė mums melstis penkias maldas per dieną ir naktį?“ Jis atsakė: „Priesiekiu Allahu, taip.“ Vyras toliau klausė: „Aš prašau tavęs prieš Allahą. Ar Allahas įsakė mums laikytis pasninko šį metų mėnesį?“ Jis atsakė: „Priesiekiu Allahu, taip.“ Vyras pasakė: „Aš prašau tavęs prieš Allahą. Ar Allahas įsakė mums paimti labdarą iš mūsų turtingų žmonių ir išdalinti ją tarp mūsų vargšų?“ Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsakė: „Priesiekiu Allahu, taip.“ Po to tas vyras pasakė: „Aš tikiu viskuo, su kuo buvai (Pranaše) atsiųstas, ir mano tauta mane čia atsiuntė. Esu Dimam Ibn Salaba, iš Banu Sad Ibn Bakr brolių.“

[Sachych] [Bendru sutarimu]

Anas Ibn Malik (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakoja: Kai kompanjonai sėdėjo su Pranašu (ramybė ir Allaho palaima jam) mečetėje, įėjo žmogus, atjojęs ant kupranugario, jis privertė kupranugarį atsiklaupti ir surišo jį. Tada jis paklausė jų: Kuris iš jūsų yra Muchammedas? Tuo tarpu Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) rymojo tarp žmonių. Taigi, mes atsakėme: šis baltas atsigulęs žmogus. Tada vyras kreipėsi į jį: „O Abdul-Mutalib sūnau!“ Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) jam atsakė: Aš tave išgirdau, taigi klausk, aš tau atsakysiu. Vyras tarė Pranašui (ramybė ir Allaho palaima jam): Aš turiu tau daug klausimų, taigi neužpyk ant manęs. Kitaip tariant: nepyk ant manęs ir nesusierzink. Jis atsakė: klausk, ko tik nori. Jis pasakė: „Prisiekiu tavo ir tų (pranašų), kurie buvo prieš tave, Viešpačiu. Ar Allahas atsiuntė tave kaip pasiuntinį visai žmonijai?“ Pranašas atsakė: „Prisiekiu Allahu, taip“, patvirtindamas savo teisingumą. Vyras toliau klausė: „Aš prašau tavęs prieš Allahą. Ar Allahas įsakė mums melstis penkias maldas per dieną ir naktį?“ T. y. privalomas maldas. Pranašas atsakė: „Priesiekiu Allahu, taip.“ Vyras paklausė: „Aš prašau tavęs prieš Allahą. Ar Allahas įsakė mums laikytis pasninko šį metų mėnesį?“ T. y. Ramadano mėnesį. Pranašas atsakė: „Priesiekiu Allahu, taip.“ Vyras paklausė: „Aš prašau tavęs Prieš Allahą. Ar Allahas įsakė mums paimti labdarą iš mūsų turtingų žmonių ir išdalinti ją tarp mūsų vargšų?“ T. y. zakatą. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) atsakė: „Priesiekiu Allahu, taip.“ Po to Dimam (tas vyras) priėmė islamą ir pranešė Pasiuntiniui, kad jis kvies savo žmones į islamą, ir prisistatė - Dimam Ibn Salaba iš Banu Sad Ibn Bakr.